

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/79/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724202937
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724202937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zast.: Mgr. Henrich Schindler, advokát, so sídlom Skuteckého 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovanej: Slovenská republika – v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/52/2024 zo dňa 16. apríla 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. a V. **p o t v r d z u j e** .
II. Žalovaný je **povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie istiny 78,39 EUR s príslušenstvom zastavil (I. výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu škody v sume 680,- EUR, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok), a taktiež v rovnakej lehote zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.100,- EUR (III. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (IV. výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 83% v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške (V. výrok).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť mu sumu 1.257,61 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3.588,25 EUR od 11. 09. 2023 do 07. 02. 2024, úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.257,61 EUR od 08. 02. 2024 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Zároveň žiadal žalovaného zaviazat' aj na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.315,- EUR. Žalobu odôvodnil tým, že žalobcovi bolo uznesením OO PZ E. zo dňa 11. 06. 2020 vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“). Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca v procesnom postavení obvineného sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora zo dňa 06 .07. 2020 zamietnutá ako nedôvodná. Po podaní obžaloby na súd, bol žalobca ako obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/88/2020 zo dňa 24. 10. 2020 oslobodený spod obžaloby. Následne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To/12/2023 zo dňa 29. 03. 2023 odvolanie prokurátora zamietol. Žalobca v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci (ďalej len „ZoZŠ“) listom zo dňa 11. 09. 2023 požiadal GP SR o prerokovanie svojho nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Predmetnej žiadosti bolo čiastočne vyhovievané v rozsahu trov právneho zastúpenia vo výške 2.330,64 EUR. Nevyhovievanie zvyšnej časti nároku bolo zo strany GP SR odôvodnené nepreukázaním výšky škody a príčinnej súvislosti medzi jej vznikom a uplatneným nárokom. Žalobca si tak uplatnil majetkovú škodu

v nepriznanej výške a v zmysle § 17 ods. 2 ZoZŠ aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 15.315,- EUR t. j. 15,- EUR za každý deň nevážobného stíhania za obdobie od 11. 06. 2020 do 29. 03. 2023 (1021 dní).

3. Súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 78,39 EUR s prísl. v zmysle § 144 až § 146 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom (I. výrok rozsudku okresného súdu).

4. Prvoinštančný súd následne skúmal žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v spojení s trovami právneho zastúpenia a náhradu nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody, ktorá spočívala v náhrade odmeny za právne služby, súd prvej inštancie podrobne preskúmal účelnosť a reálnosť poskytnutia jednotlivých úkonov právnej služby, výšku hotových výdavkov a náhrady za stratu času, ktoré aj vyčíslil. Za správne vyúčtovanú, účelnú a preukázanú náhradu trov obhajoby považoval sumu 680,- EUR (výrok II.). V prevyšujúcej časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol (III. výrok). Vo vzťahu k zamietnutiu nároku na úrok z omeškania konštatoval, že žalovaný sa do ustálenia nároku na náhradu škody súdom nemohol dostať do omeškania, a preto aj v tejto časti nárok na úrok z omeškania žalobcovi nepriznal.

5. Súd prvej inštancie posúdil aj nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá mu mal byť spôsobená v dôsledku nezákonného rozhodnutia (uznesenie o vznesení obvinenia), a ktorú si uplatnil vo výške 15.315,- EUR. Tento nárok vyčíslil vo výške 15,- EUR za každý deň svojho nevážobného stíhania za obdobie od 11. 06. 2020 do 29. 03. 2023, t. j. za 1021 dní. Ako dôvod uviedol, akým spôsobom napadnuté nezákonné rozhodnutie zasiahlo do jeho súkromného a pracovného života. Prevažná časť ujmy spočívala vo vnútornom prežívaní žalobcu. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že iba samotné konštatovanie porušenia práva žalobcu nebolo dostatočným zadosťučinením. Mal preukázané, že vznesenie obvinenia malo na žalobcu negatívny dopad, a to hlavne na jeho psychické prežívanie, nakoľko dovtedy nemal skúsenosť s trestným stíhaním. Pociťoval zjavnú psychickú nepohodu, čo sa prejavovalo na jeho psychickom stave, trpel nespavosťou, čo malo následne vplyv na zníženie jeho pracovnej výkonnosti. Napriek tomu, že žalobca popisoval svoj vážnejší psychický stav, tak tento neriešil s prípadným odborníkom, nakoľko v nich nemal dôveru, ale uvedené riešil vlastnou cestou meditácií a jogových cvičení, čo znamenalo, že súd prvej inštancie v tomto smere nemal preukázaný závažný dopad trestného stíhania na zdravotný stav žalobcu. Rovnako z pripojeného rozvodového spisu mal preukázané, že žalobca v roku 2017 prekonal psychický kolaps, čo sa odrazilo v znížení jeho pracovných povinností. Ďalší kolaps utrpel po tom, čo sa dozvedel o nevere svojej manželky, po čom nasledoval rozvod manželstva. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že psychický stav nebol spôsobený výlučne trestným stíhaním, pričom podľa názoru okresného súdu trestné stíhanie bolo jedným z faktorov, ktoré neprispeli psychickej pohode žalobcu. Rovnako bol súd prvej inštancie toho názoru, že nie len samotné trestné stíhanie, ale najmä správanie poškodených F., mohlo mať podstatný vplyv na postoj okolia vo vzťahu k žalobcovi. Tvrdenie žalobcu, že trestné stíhanie malo dopad aj na vznik ujmy v jeho pracovnej oblasti, nemal za preukázané. V tejto časti sa stotožnil s námietkami žalovaného, týkajúce sa predovšetkým pandémie Covid-19, ktorá mala podstatný vplyv na podnikateľské možnosti žalobcu. Samotnú dĺžku trestného konania posudzoval od doručenia uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi dňa 17. 06. 2020 do skončenia trestného stíhania uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 29. 03. 2023 za prítomnosti žalobcu, t. j. v trvaní 2 rokov a 10 začatých mesiacov trestného stíhania. Žalovaný namietal podiel žalobcu a jeho obhajcu na dĺžke trestného stíhania. Okresný súd mal preukázané, že k odročeniu pojednávania zo zdravotných dôvodov na strane obhajcu žalobcu došlo 3x a zo strany žalobcu 1x. Okresný súd však prihliadol na situáciu, ktorá bola v danom čase na našom území, a ktorá bola spojená s pandemiou Covid-19, vyhláseným núdzovým stavom, ako aj prijatými príslušnými opatreniami. Súd v trestnom konaní vždy akceptoval ospravedlnenia žalobcu a jeho obhajcu, a keďže sa jednalo o objektívny stav súvisiaci s pandemiou Covid-19, súd prvej inštancie nemohol pričítať zavinenie žalobcovi, či jeho obhajcovi, za dĺžku konania. Pri posudzovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy prihliadal na komparatívnu metódu z rozhodnutí najvyššieho súdu a Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom zároveň vyhodnocoval individuálne okolnosti každej veci zvlášť. Mal za to, že trestné stíhanie negatívne ovplyvňovalo život trestne stíhaného, pričom samotné trestné stíhanie zasahuje od jeho života, cti a dobrej povesti, a to napriek prezumpcie nevinu. Okrem toho trestné stíhanie bolo spojené aj s obmedzeniami a dopadmi vo forme nevyhnutnosti účasti na úkonoch trestného konania, nevyhnutných správ o žalobcovi a podobne. Žalobca tiež negatívne pociťoval zaistenie zbrane počas trestného stíhania, ktorú potreboval pre vlastnú bezpečnosť pri výkone

živnosti – prevádzka jazdeckého areálu. Okresný súd považoval za primerané odškodnenie v dolnej sadzbe obdobných nárokov, t. j. 150,- EUR za každý aj začatý mesiac nezákonného vedenia trestného stíhania, ktoré trvalo od 10. 06. 2020 (zrejme malo byť 17. 06. 2020) do 29. 03. 2023, t. j. 34 začatých mesiacov, čo predstavovalo náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.100,- EUR. Okresný súd považoval takto určenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy za primeranú, ktorá v dostatočnej miere predstavovala nemajetkovú ujmu žalobcu, ktorú v konaní preukázal. Vo zvyšnej časti považoval žalobcom uplatnený nárok na nemajetkovú ujmu za nedôvodný a nepreukázaný, preto ho zamietol (III. výrok).

6. Nárok na náhradu trov konania posúdil podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Pre určenie percentuálneho pomeru úspechu a neúspechu v celom konaní vyčíslil predmet sporu tak, že vychádzal z uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 1.257,61 EUR a priznaného nároku nemajetkovej ujmy 5.100,- EUR, čo spolu činilo sumu 6.357,61 EUR (100% predmet konania). Trovy zastavenej časti konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP posúdil podľa zavinenia, pričom tieto trovy predstavovali 1,23% a bol povinný ich znášať žalobca. O trovách zvyšnej časti konania rozhodoval podľa pomeru úspechu a neúspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v rozsahu 90,90% (priznaná škoda 680,- EUR + nemajetková ujma 5.100,- EUR), pričom neúspech bol 7,90 %. Žalobcovi tak priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83% (90,90 % - 7,90 %).

7. Proti výrokom III. a V. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. zamietol a výrok V. primerane zmenil alebo rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu zrušil a vec súdu prvej inštancie vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaný sa sčasti stotožnil s odôvodnením rozsudku, kde okresný súd okrem iného konštatoval, že prihliadal na dopad nezákonného rozhodnutia do osobnej sféry žalobcu a nepriaznivosť jeho vplyvu na povesť žalobcu a na jeho doterajší spôsob života. Nesúhlasil však s tým, že žalobca mal negatívne pociťovať zaistenie zbrane počas trestného stíhania. V konaní nebolo preukázané, že by niekedy použil zbraň na svoju ochranu voči divej zveri v rámci jazdeckého areálu. Taktiež nebol preukázaný vplyv trestného stíhania na rozvod manželstva. Trestné stíhanie síce trvalo 34 mesiacov, pričom predlžovanie súdneho konania mal spôsobiť sám žalobca spolu so svojim obhajcom. Vo vzťahu k podnikateľským aktivitám a neúspechu v podnikateľskej sfére poukázal na obdobie COVID-19, ktoré malo mať podstatný vplyv na podnikateľské a zárobkové možnosti z podnikania žalobcu. Podľa názoru žalovaného, v spore žalobca nepreukázal relevantné dôkazy o tom, že jeho trestné stíhanie malo vplyv na jeho podnikateľskú činnosť, profesionálny a osobný život.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že samotné konštatovanie porušenia jeho práv nebolo možné považovať za dostatočné. Podľa názoru žalobcu bolo preukázané, že trestné stíhanie predstavovalo neoprávnený zásah do jeho práva na osobnú česť, či ľudskú dôstojnosť. Tento zásah bol značnej intenzity a mal nepriaznivé dôsledky. Uviedol, že objasnil dôvody, pre ktoré požadoval nemajetkovú ujmu, pričom žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal opak.

10. V odvolacej replike žalovaný zotrval na svojom odvolaní v celom rozsahu a na odvolacom návrhu, pričom zopakoval svoje doterajšie tvrdenia. K tvrdeniu žalobcu, že nepostačuje ako zadostučinenie len konštatácia porušenia práva poukázal na predbežné prerokovanie nároku, kedy bola žalobcovi uhradená suma 2.330,64 EUR ako skutočná škoda spočívajúca v účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia v trestnom konaní. Uviedol, že sa nevyhýba úhrade škody spočívajúcej v účelne vynaložených nákladoch, ktoré musia byť preukázané.

11. Ďalšie písomné vyjadrenia stranami konania v odvolacom konaní predložené neboli.

12. V dôsledku podaného odvolania žalovaného proti výrokom III. a V. rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania, v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalovaného v rozsahu, ktorým súd prvej inštancie zviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.100,- EUR (III. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (V. výrok). V odvolaní argumentoval nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia vyplývajúcou z § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

15. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a rozhodnutie náležite odôvodnil. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolací dôvod uvedený v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu považuje za vecne správne. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

17. V danom prípade okresný súd právne posúdil nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 17 ods. 2 ZoZŠ. Pre úspešnosť v konaní o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ZoZŠ je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou nemajetkovou ujmom. V konaní nebola sporná existencia nezákonného rozhodnutia, ktorým bolo s ohľadom na oslobodzujúce rozhodnutie súdu, uznesenie o vznesení obvinenia. Negatívne následky, ktoré v živote žalobcu nastali, boli preukázateľne spôsobené samotným trestným stíhaním.

18. Výpoveďou žalobcu bol preukázaný negatívny dopad na jeho psychické prežívanie. Uvedené nerozporoval ani samotný žalovaný, ktorý sa aj v podanom odvolaní stotožnil s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu v tom, že nezákonné rozhodnutia spôsobilo zásah do osobnej sféry žalobcu na jeho povest' a doterajší spôsob života. Odvolací súd konštatuje, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Negatívne následky, ktoré v živote žalobcu nastali, boli preukázateľne spôsobené samotným trestným stíhaním.

19. Z výpovede žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že samotná skutočnosť vedenia trestného stíhania proti osobe žalobcu bola dôvodom jeho psychickej nepohody a nervozity. V súvislosti s následkami trestného stíhania na život jednotlivca odvolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 754/2016-42 zo dňa 24. 01.2017, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že: „každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005).“ Odvolací súd sa stotožnil s posúdením doby trvania trestného stíhania voči žalobcovi súdom prvej inštancie (2 roky a 10 mesiacov). V danom čase, kedy bolo vedené voči žalobcovi trestné stíhanie pretrvávala aj na našom území pandémia COVID-19. Počas uvedeného obdobia boli prijaté viaceré opatrenia za účelom ochrany ľudského zdravia, ktoré boli spojené aj so zníženou mobilitou obyvateľstva. Uvedené tak nespochybniteľne zasiahlo aj do dĺžky trestného konania, kedy došlo z objektívnych dôvodov, či už na strane samotného žalobcu resp.

jeho obhajcu k odročeniu pojednávania v jeho trestnej veci. Tieto skutočnosti preto aj podľa názoru odvolacieho súdu nemôžu byť dané na ťarchu žalobcu.

20. Odvolací súd konštatuje, že ďalej už nebolo potrebné prihliadať na ďalšie dôvody (rozvrat manželstva, či zaistenie zbrane žalobcom), nakoľko vyššie uvedené postačuje k prijatiu záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Samotná výška priznanej nemajetkovej ujmy, ktorá bola vecou úvahy okresného súdu nebola ani v odvolacom konaní spochybnená. S ohľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo veci týkajúcej sa priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch (III. výrok) ako aj v závislom výroku o trovách konania (V. výrok) potvrdil ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému, ktorého odvolanie nebolo dôvodné v rozsahu 100%, ktoré je povinný nahraďiť žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.